

ΑΠΛΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ, 1893. ΑΡΙΘ. 307

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ,

Είς οὐδένα, κλήν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ «Ἐφημερίς τῶν Παίδων» ἄνευ προκληρωμῆς.

» » » Ἐκωτερικῶ φρ. 2.

Ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 26.

Η ΜΑΥΡΗ ΩΡΑΙΟΤΗΣ.

Αὐτοβιογραφία ἐνὸς ἵππου.

(Ἴδε προηγούμενον φύλλον)

«Ἐπειτα μὲ ὠδήγησεν εἰς τὴν φάτνην, ἀφῆ-
ρεσε τὸ ἐφιππίον καὶ τοὺς χαλινούς με τὰς ἰδίας
του χεῖρας καὶ μὲ ἔδεσεν
εἰς τὸ παχνί. Ἐπειτα
ἐζήτησε λεκάνην μὲ θερ-
μὸν νερόν, καὶ ἀφοῦ ἐξέ-
βαλε τὸ φόρεμά του,
ἔπλυνε μὲ σπόγγον τὰς
πληγὰς μου, ἐνῶ ὁ ἵπ-
ποκόμος ἐκράτει τὴν λε-
κάνην, ἔκαμε δὲ τοῦτο
τόσον μαλακῶς, ὥστε δὲν
μοὶ ἐπροξένησε πολὺν
πόνον. Ὅσάκις ἐκινού-
μην ἔνεκα τοῦ πόνου, μὲ
καθυσύχαζε λέγων μὲ
τρυφερότητα, «ἡσύχασε,
ἡσύχασε, ἀγάπη μου. Ἡ
ξεύρω ὅτι εἶνε τρυφερὸ
τὸ μέρος καὶ πονεῖς!»
Αὐτὴ ἡ φωνὴ μὲ ἡύχα-
ρίσκει νὰ τὴν ἀκούω, τὸ
δὲ πλύσιμον μοὶ ἐπροξένησε πολλὴν ἀνάπαυσιν.

Μετὰ τοῦτο ἐξέτασε τὸ στόμα μου, καὶ εὗρεν
ὅτι τὸ δέρμα ἦτο ἐκδαρμένον εἰς τὰς γωνίας καὶ
δὲν ἠδυνάμην νὰ μασσήσω τὸν σανὸν ἄνευ φοβε-
ρῶν πόνων! Ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν καὶ διέταξε
τὸν ἵπποκόμον νὰ φέρῃ πίτυρα ἀνακατωμένα μὲ
νερόν, νὰ προσθέσῃ δὲ εἰς αὐτὰ ὀλίγον ἀλεύρι.
Πόσον εὐγνώμων ἦμην διὰ τὸ φλογερὸν ἐκεῖνο!

«Ὅχι μόνον ἀνέπαυσε τὴν πεῖνάν μου, ἀλλὰ κατέ-
παυσε καὶ τοὺς πόνους τοῦ στόματός μου» ἦτο
ὡς βάλσαμον θεραπευτικόν! Ὅλον δὲ τὸν καιρὸν
ὁ καλὸς μου κύριος ἴστατο πλησίον, χαϊδεύων με
καὶ λέγων εἰς τὸν ἵπποκόμον! «Ἐὰν ἵππος μεγά-
λης ζωηρότητος, ὡς τὴν φορβάδα ταύτην, δὲν
δύναται νὰ δαμασθῇ διὰ
καλοῦ τρόπου, δὲν ἀξι-
ζει τίποτε!»

«Μετὰ ταῦτα ἤρχετο
συχνὰ νὰ μὲ βλέπῃ, καὶ
ἀφοῦ τὸ στόμα μου ἱα-
τρεύθη, ὁ τιθασειυτής, ὁ-
στις ὠνομάζετο Ἰῶβ,
ἐξηκολούθησε τὴν ἀσκη-
σίν μου, ἦτο δὲ σταθερὸς
καὶ φρόνιμος καὶ ταχέως
ἔμαθον νὰ διακρίνω τί
ἐπεθύμει παρ' ἐμοῦ νὰ
πράξω.»

ΚΕΦ. VII.

Ἐξακολούθησις τῆς ἱστο-
ρίας τῆς Πενερόρριζας.

Τὴν ἀκόλουθον φορὰν,
καθ' ἣν ἡ Πενερόρριζα

Κοινὰ ἡνέα.

καὶ ἐγὼ ἐμείναμεν μόνον εἰς τὸ ἵπποστάσιον, μοὶ
διηγήθη τὰ συμβάντα τῆς πρώτης τῆς θέσεως.

«Ἀφοῦ ἡμέρευσα, —εἶπεν, — ἡγοράσθην ἀπὸ
ἑνα μεταπράτην διὰ νὰ ζευγαρώσω μὲ ἑνα ἄλλον
ἵππον καστανόχρου. Καὶ ἐπὶ τινας μὲν ἐβδομά-
δας ὁ νέος μου κύριος μᾶς ἐζευγεν ὁμοῦ εἰς τὴν
αὐτὴν ἀμαξάν, κατόπιν ὁμοῦ ἐπωλήθημεν εἰς ἑνα
κύριον τοῦ συρμοῦ, ὅστις μᾶς ἔστειλεν εἰς Λονδίνον.